

nastir se je srbski armadi posrečilo, doseči veliko zmago. Baje se je v Monastirju udalo 18.000 Turkov. Srbska armada boče zdaj bržkone Bulgarom na pomoč šla, ako se ne sklene preje mir.

— Poročila balkanskih listov, da so Srbi pri Monastirju 45.000 Turkov vjeli, so popolnoma zlagana. Res je le, da se je teh bojov toliko Turkov udeležilo in da so se potem umaknili.

Premirje.

Sofija, 19. novembra. Na brzovjav turškega velikega vezirja bulgarkemu kralju za dovolitev premirja (Waffenstillstand) se je bulgarska vlada sporazumela z vladami drugih balkanskih držav. Naznanila je potem turški vladi, da je določila svoje pooblaščenca, ki bodo skupno s turškim generalisimom določili pogoje za premirje in potem pričeli pogajanja za končni mir. — Ta vest dokazuje, da so že vse prizadete države hudo izmučene in da je želja po miru splošna. Vprašanje je sicer, je-li se bode zamogo sporazumeti glede mira. Kajti balkanske države bodo žrke zahtevale, da se Skutari in Adrianopol udata. Turčija pa težko da bi tej želji ustregla. V turških vladinih krogih se že zdaj naglašča, da bi Turki v tem slučaju raje vojno do skrajnosti nadaljevali.

— Pogajanja za uresničenje premirja so se že pričela. Vsled tega so se za trenutek vojaške operacije vstavile.

Razne manjše vesti.

Belgrad, 30. novembra. Srbski listi nadaljujejo z vsobrezobzirnostjo gonjo proti Avstriji. Na izjavo italijanskega in nemškega zastopnika, da se popolnoma strinjata z avstro-ogrsko željo, zahtevajo srbski listi mobilizacijo zadnjih še nepotrjenih mladih rekrutov v številu 30.000. Srbska domišljavost je toraj tako velika, kakor širokonočnost naših prvakov.

Durazzo, 20. nov. Tu se zbirajo albanski voditelji, ki se pod nobenim pogojem nočejo podvreči Srbiji ali Črnogori in ki bodo baje v najkrajšem času neodvisnost Albanije proklamirali. Albansko prebivalstvo prisega, da se ne pokori Srbiji in da se hoče do zadnjega hipa braniti. Albanci pripravljajo krvavi odpor.

Konstantinopol, 20. nov. Pogumni zapovednik turške vzhodne armade general Mohmed Muktar paša bil je od treh krogelj zadet in težko ranjen. Z njim vred so bili ranjeni razni višji oficirji.

Sofija, 20. nov. Tu se govori, da je prevzel vrhovno vodstvo bulgarske armade znani ruski general Kuropatkin, ki se sicer v rusko-japonski vojni ni posebno odlikoval.

Bukarest, 20. nov. Rumunska vlada je stopila z Bulgarijo v pogajanja zaradi ureditve mej. Rumunska stavi celo vrsto zahtev, ki jih podpira tudi Avstro-Ogrska. Bulgari so začeli v Dobrudži hudo gonjo proti Rumunski. Položaj je tudi tukaj jako resen.

Rim, 19. Iz Semlina prihajajo zopet nove pritožbe čez Srbe. Vsi zastopniki evropskih držav so jako nezadovoljni, ker Srbi v prejetih turških mestih neprimerno in grdo z njimi ravnaajo. Srbija tuje konzule niti priznati noče. Povsod, kjer so Srbi zasedli preje turške kraje, nastopa nered in zločinstvo. V Ÿskubu, Kumarnovi, Velesu itd. pojavljajo se srbske roparske bande, ki morijo grozno med albanskim prebivalstvom. Srbija je v vsej Evropi vse simpatije izgubila.

Dunaj, 20. nov. Zanimivo je, da se Turčija približuje Rusiji in poskuša z njo prijateljske zveze zapričeti.

(Glej telegrame na strani 11.)

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin v Hampolen na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodске obleke.

Slovinci in Srbi.

Časi so preresni, da bi se smelo okoli sebe metati s puhlimi frazami. Grè se danes za obstoj in za bodočnost avstro-ogr-

ske monarhije. In čez to dejstvo ne pomaga nobeno zavijanje ter prikrivanje farizejskega časopisja.

Mi smatramo avstro-ogrsko monarhijo za živo potrebo in za najsigurnejšo zaščitnico evropskega miru. Neki znameniti državnik je rekel svoj čas, da bi se moralo Avstrijo vstvariti, ako bi je ne bilo. Predaleč bi nas vodilo, ako bi popisavali naloge in načrte te naše monarhije. Njena zgodovinska opravičenost je danes tako vtemeljena in znana, da ne potrebuje več nikakoršnih dokazil.

Pa tudi mogočnost Avstrije z njenimi trimilijoni vedno pripravljenih vojakov ni treba več naglašati. Rožljanje s sabljo pripustimo tistim, ki nimajo nobene moči in ki hočejo nasprotnika z grožnjami preplašiti, da ne bi prišlo do resnega boja. Avstriji je treba le povedati, kar je njen zastopnik zunanji minister grof Berchtold že opetovano naglašal: da ne želi in ne mara vojne, da pa na drugi strani tudi ne more in ne sme nikdar kaj takega dopustiti, kar bi avstrijski gospodarski in politični bodočnosti škodovalo.

Slovensko časopisje dela v neverjetni protiaustrijski zaslepljenosti tako, kakor da bi se šlo v celi tej krizi le za malenkosti. Kaj nam mar sandžak Novibazar? pravijo ti listi. Kaj nam mar Albanija? Kaj nas briga Soloniki? Zakaj bi se vznemirjali, ako dobi Srbija v jadranskem morju svoja pristanišča? . . . Vsa ta vprašanja so za slovenske lističe le „malenkosti“ in „brezpomembnosti.“ Za nas in za vso Avstrijo pa ne! Morda je bila velika napaka, da nismo pred par leti brezobzirno z Bozno in Hercegovino tudi sandžak Novibazar vzeli. Nikdo ni nam ne bil tega branil in moralno opravičeni smo gotovo bili. Albanija ne sme biti nikdar srbski „koridor k morju.“ Kajti v tem slučaju bi bila Avstrija od Balkana popolnoma izolirana in bi izgubila ves svoj tamošnji vpliv. Ob enem pa tudi vse svoje vevavažne trgovinske in gospodarske zveze. To je treba pomisliti. Pomisliti je tudi, da imamo v Albaniji že stare pravice, da je naš cesar že leta sem protektor čez katoliške Albance in da Albanci obeh veroizpovedb ne marajo za srbski jarem. Kar se pa tiče srbskega pristana v jadranskem morju, ne more Avstrija tega pod nobenim pogojem dopustiti. Tak srbski pristan bi ne bil drugace nego filjalka ruskih pristanišč, — ruske vojne barke bi plavale po Adriji, v kateri so doslej edino Avstrija in Italija gospodarili . . .

Vse to je znana stvar! A naše slovensko časopisje vsega tega ne vè in noče vedeti. Obstoj in bodočnost Avstrije sta slovenskim prvakom le „malenkost“, zanje ne žrtvujejo niti črtice in besedice.

A slovenski listi bi morali vsaj vedeti, da je mogočna in velika Srbija velikanska nevarnost, ne samo za našo Avstrijo, marveč posebno še za slovensko ljudstvo. Saj še ni dolgo, so ravno slovenski klerikalci s silovitim pridušanjem nastopili proti odprtju mej za uvoz srbske živine. Rekli so takrat sami, da je Srbija največji gospodarski škodljivec za slovenske kmete. To je le en slučaj, a našli bi jih lahko cele tucate. Slovensko ljudstvo zamore se gospodarsko kakor tudi kulturno edino v okvirju mogočne Avstrije razvijati. To je nepobitna resnica. To resnico so slovenski prvaki svoj čas sami podpisavali, dokler jih srbofilska hujskarija ni popolnoma zmešala.

Danes hočejo vsled vpliva od bogvè katere strani slovenski voditelji ljudstvo v sovraštvu napram Avstriji prisiliti. Naravnost veleizdajalsko je postalo njih počenjanje.

Slovenski voditelji ne pomislijo, da je avstrijsko patriotično mišljenje v slovenskem ljudstvu tako trdno vkorinjeno, da je ne more nikdo iz kmetskih src izrgati. Leni dalmatinski postopači, ki bi brez avstrijske denarne pomoči že davno lakote poginili, se dajo od balkanskih agentov v protiaustrijske izgrede zapeljavati. Ali slovensko ljudstvo nikdar ne. Pa naj se gotovi ljudje še tako šopirijo in

trudijo, — slovensko ljudstvo bode v pravem času resnico izvedelo in Avstriji zvesto ostalo.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od tvrčke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 239

Politični pregled.

V državni zbornici se slovenska obstrukcija vkljub nevarnemu zunanjemu položaju nadaljuje. Iz tega je jasno razvidno, da slovenski klerikalci radi prodajo interese avstrijske domovine, kadar se grè za njih strankarski žakelj. Posebnega pomena ta obstrukcija zdaj nima, kajti zunanja politika v tem hipu vse mnogo bolj zanima. Glavno je pa to, da so v teh političnih zmešnjavah slovenski klerikalci vrgli krinko raz obraza in pokazali vso svojo protiaustrijsko dušo. Zdad nam naj pa le še enkrat pridejo in nam naj hlinijo svojo ljubezen do domovine. Češki Kloufač ni za las slabši od Šusteršiča, Korošca, Grafenauerja e tutti quanti.

Štajerski deželni zbor. Izvedeli smo, da bode štajerski deželni zbor decembra meseca, bržkone med Božičom in Novim letom, še enkrat na kratko zasedanje sklican. Vlada hoče dati na ta način deželnemu zboru priliko, da deželno gospodarstvo vsaj provizorično uredi. Ker je pa skoraj gotovo, da bodo slovenski poslanci s svojo brezvestno obstrukcijo vsako delovanje preprečili, bode vlada doslej odgojeno zasedanje deželne zbornice zaključila. V merodajnih krogih se prav nič dejstva ne skriva, da bode to zaključenje le prvi korak za razpust deželnega zbora. In imeli bodemo zopet volitve! Sicer pa zamorejo dogodki v zunanji politiki vse te namene spremeniti.

Slovenski prvaki vedno proti Avstriji. Ljubljancani so že mnogo nesreče doživeli vsled protiaustrijske in srbofilske hujskarije svojih prvakov. Časi župana Hribarja so s krvavimi črkami zapisani v zgodovino slovenskega ljudstva. Pa kakor pred tremi leti so Ljubljancani tudi zdaj v najhujši vojni nevarnosti pričeli noreti. Da se navdušujejo za balkanske narode, bi jim človek že odpustil, kajti njih kultura pač ni mnogo višja od one na Balkanu. Ali da teptajo ti slovenski prvaki vse, kar je avstrijskega, pod nogo, to je neodpustljivo. Avstrijsko društvo „Rdeči križ“ je odposlalo na srbska, bulgarska in črnogorska bojišča svoje zdravniške ekspedicije; prišlo je iz usmiljenja ranjencem na pomoč, brez ozira na levo in desno. Ali slovenski prvaki, ki se tako proklete navdušujejo za balkansko „rajo“, so društvu „Rdeči križ“ takoj pokazali hrbet, samo zato, ker je — avstrijsko. In uresničili so raje svojo zbirco. Ljubljanski občinski svet pa je daroval 3000 K za balkanske narode in se ni oziral na nemški predlog, ki je zahteval, da se ta denar izročí avstrijskemu „Rdečemu križu.“ Tako kažejo slovenski prvaki svoje protiaustrijsko mišljenje z vsakim dnevom jasneje in očitneje!

Češki patrioti. V Vordernbergu na Štajerskem služi neki uradnik južne železnice, ki je zagriženi Čeh. Tako je zadnjič rekel: „V slučaju vojske proti Srbiji bi bil jaz prvi, kateri bi enega avstrijskega oficirja ustrelil!“ — Potniki, ki so to nesramnost čuli, so zagriženega sina Libuše oistro prijeli in vojaški oblasti naznanili. Tako je mišljenje Čehov, s katerimi se bratijo naši slovenski voditelji!

Izgredi v Dalmaciji. Vsled neznosne „jugoslovenske“ hujskarije na avstrijskem jugu so se zgodili v raznih dalmatinskih mestih demonstrativni izgredi. Nahujskana množica je nosila srbske, bulgarske in črnogorske zastave in je klicala „doli z Avstrijo!“ Teh veleizdajalskih izgredov so se tudi občinski zastopi raznih dalmatinskih mest udeležili. C. kr. vlada je zaradi tega občinska sveta mestov Split in Šibenik razpustila. Vlada bi morala pač v prvi vrsti zamašiti usta veleizdajalskih slovenskih in hrvatskih listov. Še smo na Avstrijskem in še ne vlada čez nas Nikita ali Peter!

Iz cesarske hiše. Poroča se, da je dobila